

مطالبات سینماگران از وزیر ارشاد

نوید محمودی | کارگردان، تهیه‌کننده و نویسنده



مطالبه من اعتماد کردن به هنرمندان، آن‌ها را خودی دانستن و دست و بالشان را برای ارائه‌ی آنچه که در ذهنشان است، نیستن، مهم‌ترین مسئله‌ای است که این روزها به آن فکر می‌کنم. من احساس می‌کنم اگر بپذیرند که این‌ها جزئی از آدم‌های همین جامعه هستند و دغدغه‌ی این جامعه را دارند و مهم‌ترین فیلم‌های سینمایی ما که در جهان حرف زده‌اند را همین آدم‌ها ساخته‌اند، به نظر می‌شود که به آن‌ها اعتماد کرد و این امکان را به آن‌ها داد که با همه‌ی وجودشان در خدمت هنر باشند و آثار ماندگاری را خلق کنند؛ مثل فیلم‌های بزرگ «کاو»، «طلا و مس»، «آژانس شیشه‌ای» و....



به نظر من یکی از کارهای اشتباهی که صورت گرفت این است که نمایش خانگی از وزارت ارشاد جدا شد. یک طوری برخورد کردند که انگار وزارت ارشاد یک مکان بیگانه‌ای با نظام جمهوری اسلامی است و یک آدم‌هایی در آنجا نشسته‌اند که مصادیق نظام را نمی‌دانند و پلتفرم‌ها را به صداوسیما دادند

می‌خواهد فیلم بسازد و نیاز به حمایت‌های مالی مقطعی دارد، می‌تواند از این تسهیلات و نرخ ارزان استفاده کند و طولانی‌تر آن را برگرداند. دیگر آن مسئولیت بازگشت و مدیریت پول بر عهده‌ی اوست، مثل اینکه پول در اختیار صنعتگر است و خودش باید بداند که چه محصولی می‌خواهد تولید کند که بتواند از تولیدات و فروشش اقساط آن را بازپرداخت کند؛ کم‌اینکه در گردشگری هم همین‌طور است. حوزه‌ی هنر هم باید این وضعیت را پیدا کند و بالاخره این تدبیر و اندیشه‌ی تهیه‌کننده است که ببیند می‌تواند برای تولید یک محصول از این نرخ ارزان وام بگیرد و فیلمش را بسازد و بعد از یک مدتی هم آن را پس بدهد. این مسئله توجه تهیه‌کننده را به استفاده از این تسهیلات بیشتر می‌کند و به همین دلیل تلاش می‌کند تا فیلم قابل‌قبولی بسازد که به لحاظ اقتصادی بتواند بار آن را بکشد که بتواند قسط‌هایش را بازپرداخت کند. به نظر من این تسهیلات می‌تواند هم به توسعه‌ی فیلمسازی، هم به توسعه‌ی سالن‌داری و هم به توسعه‌ی زیرساخت‌های تولیدی کشور کمک کند. به نظر من اگر مجموعه‌ی این موارد را بشود از طریق خودوزیر ارشاد و معاونت سینمایی یک مقدار مورد توجه قرار دهیم، می‌توانیم بگوییم که با آمدن دکتر اسماعیلی می‌توانیم شاهد یک تحولی در معاونت سینمایی باشیم.

سعید خانی | تهیه‌کننده و مدیر شرکت پخش خانه فیلم



مطالبه من در حوزه‌های بسیاری است اما به نظر من مهم‌ترین حوزه‌ای که وجود دارد در وهله‌ی اول انجام واکسیناسیون هنرمندان و بچه‌های سینما است و در وهله‌ی دوم رونق دادن به پخش و مسئله‌ی اکران است، چرا که بحث اکران در سینما شرایط خوبی ندارد. در واقع دو سال است که سینما رونق ندارد و باید به اکران در سینما و اقتصاد فیلم‌ها فکر کنیم. مسئله‌ی سوم بحث سانسور است که نگرانی‌هایی در رابطه با آن وجود دارد و اخباری می‌آید که شاید یک مقدار فضا بسته‌تر شود. امیدواریم که فضای تولید خیلی فضا بسته‌ای نشود و اجازه دهند تا سینماگران فیلم‌های خودشان را بسازند و این نگرانی را نداشته باشند که شاید فضا بسته‌تر شود. در واقع سینماگران نگران سانسور نباشند و فضای محدودی برای تولید فیلم‌های سینمایی ایجاد نشود. از نظر من سه موضوع شاخص و اصلی همین موارد است.

هادی حاجتمند | کارگردان سینما



آن چیزی که همین الان، بدون تأمل زیاد به ذهنم می‌رسد داشتن یک قانون مدون و غیر سلیقه‌ای است. یعنی یک آیین‌نامه‌ی مدون غیر سلیقه‌ای که کارشناسی باشد و برای پروانه‌ساخت، پروانه‌نمایش و مواردی از این دست باشد. یعنی اینکه موقتی پروانه‌ساخت می‌گیریم دیگر در پروانه‌نمایش گیر و گور پخش و سانسوری نداشته باشیم. نکته دوم اینکه همین اول خیلی واضح و صریح و به قول معروف روراست آن چیزی که از لحاظ فرهنگی در ذهنشان هست را به ما بگویند. یعنی این‌طور نباشد که یک چیزی بگویند و بعد فردا بگویند که ما این را نگفتیم و یا حرف من نبود. به نظر من خیلی واضح، صریح و صادقانه نگاهشان را در حوزه مدیریت فرهنگی و اینکه یک مدیر فرهنگی چگونه است و آدم‌هایی که زیر مجموعه‌ی ایشان نصب خواهند شد، به چه شکل هستند و به چه شکل اداره و فکر می‌کنند را رسماً به ما بگویند.